TEMPORADA 25/26

sala atrium

Carn humana

de Josep Julien

Del 30 d'octubre al 30 de novembre

Autor: **Josep Julien**
Text i direcció: **Josep Julien**
Intèrprets: **Santi Ricart i Meritxell Calvo**
Ajudant de direcció: **Pepo Blasco**
Disseny espai: **Anna Tantull**
Disseny d'il·luminació: **Xavi Gardés**
Veu en off: **Joana Poll**

Cap tècnic: **Anna Mei Fuentes**
Producció: **Anna Rius / Mola Produccions**
Ajudantia Producció: **Emma Arquillué / Mola Produccions**

Fotografia: **Marc Mampel / Gusto Audiovisual**
Premsa: **Ruben Garcia i Ainara Llorente / Barc Comunicació**

Sinopsi

Una parella, un fill adoptat i una normalitat que comença a esquerdar-se. Així arrenca **Carn humana**, el nou espectacle escrit i dirigit per Josep Julien, que s'estrena a la Sala Atrium després d'haver rebut el Premi Ciutat d'Alzira 2022. Interpretada per Meritxell Calvo i Santi Ricart, la peça combina humor negre i tensió psicològica per parlar —amb ironia i lucidesa— dels valors, els límits i les contradiccions del nostre temps.
"Volia escriure una comèdia sobre allò familiar, sobre una parella aparentment normal, però que acaba revelant-se com un mirall incòmode de la societat on vivim", explica Julien. L'autor defineix Carn humana com una *"riallada cruel"* sobre la deshumanització contemporània: *"Darrere l'humor, hi ha una mirada sobre la pèrdua d'empatia, la competència i la mercantilització de les persones"*.
Els protagonistes, Màrcia i Ramon, fa cinc anys que cuiden Mirko, un nen bosnià que van adoptar. Però en el seu dia a dia comencen a succeir coses estranyes: objectes que es multipliquen, fenòmens inexplicables, situacions que desafien tota lògica. Convençuts que el nen és "especial", la parella entra en una espiral de deliri que posa a prova la seva fe, la seva moral i la seva relació.
L'obra proposa un diàleg àgil i punyent que retrata dues persones que volen ser bons pares, però que acaben atrapades per les seves pròpies expectatives i pors. El resultat és una comèdia fosca i, alhora, incomoda: una història sobre la fragilitat de les certeses modernes i la manera com projectem els nostres desitjos sobre els altres.
Carn humana reflexiona, amb humor i sense moralismes, sobre com el capitalisme i la pressa quotidiana han alterat els vincles humans. Julien admet que volia *"parlar d'aquest món líquid on tot és efímer: les relacions, els compromisos, fins i tot la idea de família"*. L'obra parteix d'una situació domèstica per explorar qüestions universals com la paternitat, la fe en el progrés i la necessitat d'aferrar-nos a allò que ens dona sentit, encara que sigui una il·lusió.

En paraules del director

Carn humana és una comèdia càustica, una riallada cruel plantejada en un escenari aparentment normal, el d'una casa, el d'una parella que ha adoptat un fill, però que amaga, sota la catifa, la deshumanització dels temps en què vivim.
Allò familiar, pensem, no espanta, ens identifiquem, ens és conegut. Amb tot, aquí presentem una normalitat que acabem descobrint com absolutament disfuncional.
Estructuralment tot està recollit en un diàleg ràpid i eficaç entre els personatges de Màrcia i Ramon, la mare i el pare de Mirko, el nen bosnià que han adoptat i que intervé en l'acció dramàtica des de l'absència, però en qui està vessada tota la conversa i trama. Parlar de l'absent sense donar-li cos, ens dona ja una clau de la seua identitat i representació.
La comèdia comença a tenyir-se de negre i a convertir-se en un thriller psicològic quan descobrim que la suposada normalitat es trastoca, quan les regles de l'ètica i la moral són unes altres, estan distorsionades, sense ser jutjades. A poc a poc, esbrinem la natura dels dos personatges, la seua inestabilitat i deliri.
Però en el rerefons de la història, quan allò normal es transforma en terrorífic, llegim més enllà d'allò anecdòtic. **Carn humana** parla de la societat líquida dels nostres temps (Bauman), fluida i volàtil, afeblidora dels vincles humans i els seus compromisos, parla alhora d'adulcentrisme i paternitat, de persones de primera i de segona categoria, de competència i economia, de la mercantilització dels cossos, de desnaturalització i deshumanització, parla, dins de l'ens familiar, del capitalisme més voraç instal·lat a les nostres vides.

Josep Julien

Més informació a atrium@atrium.cat
Telèfon: 931 824 606 / 661 981 799

En associació amb

Amb el suport de